

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

2nò. Magna piscum captura; & primorum quinque Discipulorum voeatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Hic Te, speramus, melior fortuna manebit.
 Ex cathedris Divina doces; miracula cives
 Attonitos repetita tenent; fert rumor in omni
 Terras, quòd tandem Messias venerit. Inter
 Dogmata sacra, virum mandat Synagoga, malis
 Dæmone correptum, produci; voce tremendâ
 Tartareus Stentor clamat: Quid perdere tentas
 Nos, o Sancte Dei (bene notus Dæmoni Christus)
 Quid tibi nobiscum? sine nos, in pace relinquit
 Quis sis, unde tibi sit tanta potentia, novi. (gr
 Increpat hunc Christus: Tace & obmutescere m
 Et subito egrediaris! humi projectus, ut angu
 Volvitur, obsessus; prostrato exire severis
 Imperat ille minis: tandem migrat improbi
 Omnes perculsi rerum gravitate, rogabant, (hosti
 Quem dicemus eum, qui talia mira patrav
 Ejecitque foràs Stygii fera monstra Tyranni?
 Nemo Patrum majora dedit miracula Mundo
 Credimus esse Dei missum, magnùmq; Prophetam
 Plaude Capharnaüm ter fausto fidere plenum
 Quòd gremio foveas legatum ingentis Olympi

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO SECUNDA.

S. MARCUS. CAP. I.

Et præteriens secus Mare Galilææ, vidit Simonem & An
 dream fratrem ejus mittentes retia in Mare (erant enim
 piscatores) & dixit eis Jesus: Venite post me; faciam vos
 fieri piscatores hominum. Et protinus relictis retibus secuti
 sunt eum. Et progressus inde pusillum, vidit Jacobum Ze
 bedæi & Joannem fratrem ejus & ipsos componentes retia
 in navi, & statim vocavit illos. &c.

SY.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Iesus Christus post immanem piscium capturam, in discipulos assumit Petrum & Andream, Jacobum, Ioannem & Mattheum: docet in monte octo Beatitudines, atque ad mare Galileum, & in vicinia mysteriosè concionatur.

Ex patriâ, nuper sicut memoravimus, urbe

Ejectus Salvator amat, præfagia magni

Isaiæ Vatis tandem impleturus, adire

Nephthalin & Zabulon, patrii confinia Ponti.

Isa. 9.
Mat. 4

Felices populi! mersis caligine mortis,

Æternæ vobis clarissima lumina vitæ

Accensus adest Christus: concurrite cives!

Prædicat ad littus Galilæi marmoris! adsunt

Petrus & Andreas; adsunt quoque patre relicto

Par Zebedaiadûm, resuentes retia. Christus

Navigium Petri, docturus ad Æquoris oras

Adstantem populum, conscendit. Fine sacratis

Imposito monitis, Petrum jubet altiùs ire

In pelagi campos, & retia solvere: Petrus,

Quem Præceptoris Divini concio totum

Moverat, assensum tribuit, replicatque: Magister,

Quamvis præteritæ conatu noctis inani

Tædeat, incassum steriles iterare labores;

Tè perhibente tamen, monitisque faventibus usi,

Prompta relaxantes jaciemus retia: forsan

Nocte dies melior reparabit damna laborum.

Retia jactantur; pisces implere sagenas,

Tantæque captorum sociari copia cœpit,

Ut superimpletas naves propè mergeret ambas.

Tanto prodigio Simon stupefactus, Iesu

Prosternit sese, peccatorémque professus,

Indignam reputat Christo sessore carinam.

E 5

Chri-

Christus amans humiles, inquit: Nolite timere
 Promittitque viris, mutatâ sorte futurum,
 Ut non æquoreo capiant ex gurgite pisces,
 Sed retrahant animas tractu meliore profundi
 Ex scelerum barathro; sua dummodò jussa sequantur
 Hæc Christi Domini movet invitatio Petrum,
 Andreamque Petri germanum linquere navem
 Et Zebedaiadas, navim cum patre. Beati,
 Quos ad Apostolicum manus Deus ipse vocavit
 Nulla dies abiit, quâ non nova signa videntur
 Obstupuere: fugit morborum turba; juvantur
 Quos elephantiasis labes probrosa, gravisque
 Naribus ex olidâ scabie inspirata mephitis,
 Fecerat exosos, detestandosque: molesto
 Quem mala membratim noctesque diésque dolent
 Arthritis cruciat, curatur: dumque negaret
 Accursus populi languentem sistere Christo,
 Ardua tectorum scandunt, tabulisque remotis
 Per patulam mittunt duplicato fune lacunam
 Ante pedes Domini; quem decumbentis amantem
 Propitium reddunt lacrymæ, veniamque reponunt
 Cùmque notarentur nigro sua verba lapillo,
 Consuetâ Christus verbi gravitate jubebat
 Surgere languentem sanumque recedere, & ecce
 Exsilit hic lecto; stupefactaque turba fatetur,
 Se proprio tetigisse Dei magnalia visu.
 Prætereundo videt, vectigal, Regis in usum
 Cogere Matthæum, quem vis abscondita verborum
 Unius, quo Christus eum compellat, ad eum
 Ut quæ Mundus amat, magno promptissimum
 Jusserit æternum tanquam fugitiva valere. (audet)
 Utque decoraret perhonesto munia fine,
 Lautâ subalternis sociis convivium fecit;

Que

Quis aderat Christus primus conviva, sui que
 Divini verbi praesentes melle refecit.
 Displicuit Scribis haec conversatio; culpant,
 Quod tantus comedat cum tali gente Propheta:
 Non opus est sanis Medici virtute, sed agris,
 Christus ait; nec se justos venisse vocatum,
 Sed peccatores noxarum fune solutum.
 His quoque Discipulos multum taxantibus inquit:
 Jejunent alii; dico, minus esse decorum,
 Ut, dum sponsus adest, socii jejunia fervent;
 Hoc absente dies venient, & congrua luctus
 Tempora, materiam multo paritura dolori.
 Post haec sabbatico Pharisei tempore cernunt
 Discipulos Christi fata pertransire, fementes
 Carpere de spicis, extritaque mandere grana:
 Corripiunt illos graviter; respondet Iesus:
 Nonne sub Achimelech Mystrarum Principe fa-
 Esuriens David panes comedebat? & addit: (ros
 Filius est hominis Dominus, cui sabbata subsunt.
 Hisque refutatis, dum grandis copia vulgi
 Approperaret, abit montis super ardua, turbas
 Discipulosque suos docturus Mystica, dicens:
 Felices inopes & egeni spirituales;
 Coelestis quoniam capient haeredia regni.
 Felices, placido qui semper pectore mites;
 Retribuetur eis quoniam possessio Terrae.
 Felices animae lugentes atque gementes;
 Hasce refrigerii solatia digna manebunt.
 Felices, sacram sitientes esurientes
 Justitiam; quoniam votum satiabitur horum.
 Felices, qui corde pio miserantur egenos;
 Utpote quos Coeli miseratio certa sequetur.
 Felices, tenerae quos ornat candida mentis

Mundi-

Mundities ; quoniam Dominum finè fine vic
 Felices animæ , fraternæ pacis amantes ; (bur
 Quippe vocabuntur soboles lectissima Divûm
 Felices , gravium certamina dura dolorum
 Qui pro justitia tolerant ; quia jure perenni
 Regna cohæredes Cœlestia participabunt.
 Discipulósque affatus ait : Vos dico beatos,
 Si vos persequitur , maledicit & omnia falsa
 Invidus adversum vos fingit crimina Mund
 Talis enimverò tetigit pressura Prophetas.
 Ergo triumphantes gaudete , recondita vo
 In Cœlo fors ampla. Salem vos assero Terra
 Sal si tabuerit , quis eum fal condiet ? ultra
 Nil valet ; unde foràs projectus calce teret
 Officium lucis modio lux tecta negabit ;
 Sed candelabris celsis impôsta vibrabit
 Fulgoris radios , illustrabitque penates.
 Urbs super excelso constructa cacumine mon
 Omnibus apparet : sic exaltata per omnes
 Fulgeat anfractus Mundi lux vestra , fidemq
 Augeat exemplo , Cœloque rependat honore
 Nolo paternarum legum sacraria rumpi ;
 Implebo potius : totius fabrica Mundi,
 Cœlorumque domus citius subversa peribunt
 Quàm pereat postremus apex de lege, priusqu
 Omnia finali fuerint impleta labore.
 Non imitabimini Scribas , contraria Legi
 Justitiæque docent ; multò securius ibunt
 In Regnum Cœleste , meis hortatibus usi
 Audistis vetuisse Patres , occidere quemquã
 Et de jure quidem ; quibus hæc superaddo : reati tu
 Non caret iratus fratri ; minùs ille , molestus e p
 Qui nocet alloquio ; minimè , qui scommate læd
 Ho

Hos iracundos exspectat flamma Gehennæ.
 Hinc si dona paras Divis offerre ; memento,
 Nè contra fratrem foveantur jurgia : vade,
 Et compone priùs , quæ sunt contraria paci.
 Nulla in diffidio Superis oblata placebunt.
 Litigiis occlude viam , ne fortè severus
 Extremum jubeat Judex redhibere quadrantem.
 Mosaicâ Patribus prohibetur lege , sacros
 Conjugii violare toros ; ego strictior addo,
 Quòd , quicumque malo fervore libidinis ustus,
 Alterius thalamo junctam , castamve puellam
 Aspicit , hanc animo jamtum vitiâsse putetur.
 Erue , si noceant oculi ; si membra , recide.
 Expedi , ut Cælo luscus , claudûsve fruaris,
 Quàm miser æterno properes in Tartara lapsu.
 Concessum proavis connubia solvere : castam
 Nolumus expelli , nè forsan adultera fiat:
 Quia & adulterii reus est , qui duxerit illam.
 Audistis veteri perjurâ lege vetari ;
 Ast ego præcipio , nunquam jurare , nec ipsum
 Per Cælum , cùm sit solium sublime Tonantis ;
 Aut Terram , siquidem pedibus substernitur ejus ;
 Aut Hierosolymam , cùm sit domus inclÿta Regum ;
 Perve caput proprium , cùm nec mutare capillum
 Possis ; sit tua vox : est ; non : nihil ampliùs
 Verificata fati , si sis sincera locutus. (adde ;
 Talio priscorum viguit sub tempora Patrum ;
 Sed præ vindictâ mihi mansuetudo probatur.
 Non obfiste malis : inimico porrige dextram,
 Quam si fors maxillam percusserit ille sinistram.
 Si tunicam rapuit , dimitte & pallia. Siquis
 Te per millenos passus angariat ire,
 Altera continuò pergens duo millia junget.

Sit

Sit quicumque velit , præcordia pande rog
 Nec foribus præfige feram , si fortè petant
 Mutua : perfectæ sunt hæc paradigmata
 Difficilis labor esse nequit , si diligo amico
 Interea infestos odio succensus in hostes :
 Lex nova , quam Mundi populis manifesto ,
 Offensam , sit magna licet , dimittere no
 Hostibus ex animo. Quin & sublimius ad
 Ingenuo vestros inimicos cordis amore
 Stringite , certantes benefactis ; proque malis
 Qui vos blasphemant , veniam pacemque rog
 Ut Patris æterni , Cœlesti habitantis in aula
 Ingenui fitis pueri ; reprobisque , bonisque
 Qui facit æqua sui solatia Solis oriri ,
 Qui pluviam justis , simul & dispensat ini
 O bonitas immensa Dei ! quis justior illo ?
 Et tamen injustos tolerat ; patiturque per illos
 Affligi vario mœrorum turbine justos.
 Hæc imitandorum sublimis regula morum ,
 Servat ab interitu justos , confundit iniquos
 Congregat electos Cœlo , reprobisque min
 Ignis Avernalis cruciatus. Ergo fideles
 Discipuli , Mundo meritis ostendite vestris
 Vos ex Patre Deo genitos , virtutibus uti
 Quas , ut Divinas , Dominus sibi vendicat
 Perfecti , sicut Pater Augustissimus ille ,
 Qui solo astriferos nutu circumvehit orb
 Et regit occultas causas , & amabile verum
 Non ferit injustos , quamvis manus utraque
 Ardeat , & rapidis colluceat ignibus æther
 Longanimis , mitisque manet parcendo , malig
 Exspectat reduces , patriisque amplectitur ul
 Auxiliatrices lapsis , si surgere tentant ,

rog. Supposuisse manus, prompto dignatur amore.
 tantu Congaudent Superi, si quis, submersus abyſſo Luc.
 ata v Magnorum scelerum, Domino tribuente profun-¹⁵
 mico Fluctibus emergat. Sapiens patientia Patris: (dis
 es: Nam totum variis concivibus implet Olympum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO TERTIA.

S, MATTH. CAP. 6.

Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid
 faciat dextera tua, ut sit eleemosyna tua in abscondi-
 to; & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.
 Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in
 Synagogis & in angulis platearum stantes orare, ut videan-
 tur ab hominibus, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Discipulis & audi-
 toribus suis ostendit modum eleemosynas erogandi, methodum
 præscribit Cœlestem Patrem exorandi, pluresque honorum ope-
 rum species, inter operandum miracula nervosè explicat.

Omnia, quæ factus scelerum turpissima mater
 Edidit in lucem (licet in se digna probari)

Matris in opprobrium nigro carbone notantur,

Sic Pharisæorum celebris largitio, vulgo

Notificata tubis, spurcum redolebat odorem

Ambitionis; & hinc meritò discessit inanis.

Quidquid in occulto, Domini solius amore,

Pauperibus dabitur, magnâ, qui grandis abyſſi

Abdita conspectu penetrat, mercede repondet.

Nesciat una manus, quid egenis altera donet.

Matth.
6.

Sufficit à Divis hæc occultata notari.

Ex simili manat probitas simulata fluente:

Ambit enim vanam perverſus hypocrita laudem

Plebis, & hinc cassis quærit loca publica votis;

Quod